Lieta Nr.1A30008218
Lietvedības Nr.1-0082-18/3

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
2018.gada 26.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Zute,
ar sekretāri D.Krūmiņu,
piedaloties sūdzības iesniedzēja pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/,
VID pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/,
2018.gada 16.oktobrī Rīgā, Abrenes ielā 8, atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc AS "Rīgas Taksometru parks" sūdzības par Valsts Ieņēmumu dienesta 2017.gada 28.decembra lēmumu Nr.30.7-22.11-1/6657.

Aprakstošā daļa

2017.gada 20.oktobrī plkst.13:00 VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas galvenā nodokļu inspektore A.Dramačonoka sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. NK 033783 par to, ka Rīgas pašvaldības policijas (turpmāk tekstā arī RPP) amatpersonas 2017.gada 20.septembrī no plkst.22:37 līdz plkst.22:53, pildot dienesta pienākumus, veica kontrolbraucienu AS "Rīgas Taksometru parks" taksometra, FORD S-MAX, valsts numurs /reģistrācijas numurs/. Galamērķī plkst.22:53 /adrese/, taksometra vadītājam /pers. C/ par braucienu tika iedota EUR 10 banknote, klientam atlikums izsniegts EUR 3 apmērā, lai gan summa par braucienu, ko uzrādīja taksometra skaitītājs bija EUR 7,31. /pers. C/ par sniegto pakalpojumu nav izdrukājis un izsniedzis darījumu apliecinošu dokumentu – čeku. Uz jautājumu, kāpēc /pers. C/ klientam neizdrukāja un neizsniedza čeku, /pers. C/ atbildējis, ka parasti čeku izdrukā, ja klients palūdz. /pers. C/ plkst.23:00 darījumu apliecinošu dokumentu čeku Nr.3108 izsniedza RPP amatpersonai pēc paziņošanas par kontrolbraucienu. AS "Rīgas Taksometru parks" nav nodrošinājis normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāja pienākumu pildīšanu. AS "Rīgas Taksometru parks" pārkāpumu pierāda 20.09.2017. Vieglo taksometru pārbaudes akts, fotofiksācijas un CD –R disks, RPP amatpersonas /pers. D/ 20.09.2017. ziņojums un 20.09.2017. čeka Nr.3108 kopija.

Ar ko pārkāptas 11.02.2014. Ministru kabineta (turpmāk tekstā arī MK) Noteikumu Nr.96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 38.punkta prasības. Atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī Latvijas APK) 156.^{1} panta otrajā daļā.

Ar Valsts Ieņēmumu dienesta (turpmāk tekstā arī VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. E/ 2017.gada 9.novembra lēmumu Nr.NK 033783, AS "Rīgas Taksometru parks" tika saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 156.1panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, piemērojot pārkāpējai administratīvo naudas sodu 160,00 EUR.

Sūdzības iesniedzējs VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. E/ 2017.gada 9.novembra lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektoram.

Ar VID ģenerāldirektores /pers. F/ 2017.gada 28.decembra lēmumu Nr.30.7-22.11-1/6657 atstāts negrozīts VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. E/ 2017.gada 9.novembra lēmums, bet AS "Rīgas Taksometru parks sūdzība" noraidīta.

VID ģenerāldirektore lēmumā Nr.30.7-22.11-1/6657 norādījusi, ka sūdzībā norādīts, ka, lai piemērotu administratīvo sodu pēc Latvijas APK 156.^{1} panta otrās daļas, ir jākonstatē attiecīgā administratīvā pārkāpuma sastāvs - objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse (jākonstatē, ka sabiedrība ir vainojama izdarītajā pārkāpumā, ka sabiedrība ir pārkāpuma subjekts un ka pārkāpums vispār ir noticis), bet, ja kāda no administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm iztrūkst, iesniedzējas ieskatā atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva un lietvedība uzsāktajā lietā ir izbeidzama.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lietā nepastāv strīds par to, ka taksometra skaitītāja čeks tika izdrukāts (tas atrodas lietas materiālos). Vienlaikus norāda, ka pēc lietā esošajiem materiāliem ir konstatējams, ka sabiedrības darbinieks - taksometra vadītājs /pers. C/ nepaspēja izsniegt (iedot rokās) pasažierim taksometra skaitītāja čeku, jo pasažieris izkāpa no taksometra, nesagaidot, ka čeks izdrukāsies no taksometra skaitītāja, līdz ar to nav paņēmis čeku.

Tāpat iesniedzējs norāda, ka sabiedrības darbiniekam nav tiesības fiziski aizturēt taksometrā pasažieri un tam ar varu iedot taksometru skaitītāja čeku.

Līdz ar to, sūdzības iesniedzēja ieskatā nevar vainot sabiedrības darbinieku taksometra skaitītāja čeka neizsniegšanā, ja pasažieris pats nevēlējās paņemt taksometra skaitītāja čeku un izkāpa no taksometra.

Brīdī, kad Pašvaldības policijas amatpersona uzrādīja apliecību un paziņoja, ka tika veikts kontrolbrauciens, taksometra skaitītāja čeks par braucienu jau tika izdrukāts un iedots Pašvaldības policijas amatpersonai.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka no lietas materiālos esošā audio ieraksta nav pilnībā saprotams, ko atbild taksometra vadītājs /pers. C/, līdz ar to VID amatpersonas lēmumā izdarītie secinājumi ir kļūdaini. Taču, iesniedzēja ieskatā, neskatoties uz to, ko taksometra vadītājs /pers. C/ ir atbildējis, Pašvaldības policijas amatpersona, pilnībā nenorēķinoties par sniegto pakalpojumu, nesagaidot, kamēr izdrukāsies čeks, nav ievērojusi Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18., 32.2.punkta nosacījumus, kuros ir noteikts, ka pasažierim brauciena beigās ir jāsamaksā taksometra vadītājam par sniegto pakalpojumu, saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu.

VID nav izvērtējis, vai balss un video ieraksts ir vērtējams, kā pierādījums, ņemot vērā, ka tas ir veikts ar neidentificētu iekārtu.

Iesniedzējs uzskata, ka Rīgas pašvaldības policijas vadības uzdevums neatbilst normatīvajiem aktiem. Proti, pārbaudāmajā objektā norādītie Ministru kabineta 2012.gada 16.jūlija noteikumi Nr.468, vispār neeksistē un nav dots uzdevums pārbaudīt, vai taksometrs FORD S-MAX ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ ievēro, nepārkāpj 2014.gada 11.februāra MK noteikumus Nr.96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" (turpmāk - MK noteikumi Nr.96).

Lietas materiālos esošais vieglo taksometru pārbaudes akts apliecina, ka izpildot Pašvaldības policijas vadības uzdevumu, nav konstatēti pārkāpumi un taksometrs FORD S-MAX ar valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ atbilst visiem normatīvajiem aktiem. Līdz ar to iesniedzēja ieskatā prettiesiski ierosinātā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz, jo Rīgas pašvaldības policijas amatpersona ir pārkāpusi savu pilnvarojumu, dotā uzdevuma robežas un patvaļīgi uzsākusi pārbaudi par Ministru kabineta noteikumu Nr.96 ievērošanu.

Tāpat no lietas materiāliem nav īsti saprotams cikos ir uzsākta pārbaude un cikos tā ir pabeigta, jo lietas materiālos var konstatēt atšķirīgus laikus par pārbaudes uzsākšanu un pabeigšanu. Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lietā nav ņemti vērā sabiedrības sniegtie paskaidrojumi par to, ka darījuma apliecinošs dokuments (čeks) izsniegts vienlaicīgi ar atlikumu, jo komercsabiedrības taksometros uzstādītajiem skaitītājiem ir čeka drukāšanas īpatnība, proti, uzsākot braucienu, tas uzreiz tiek reģistrēts sistēmā un tiek fiksētas visas brauciena detaļas, tādēļ, lai sistēma izdrukātu čeku ar visu šo informāciju, ir nepieciešamas 15 līdz 20 sekundes, kuras diemžēl Pašvaldības policijas amatpersona, veicot kontrolbraucienu, nevēlējās gaidīt, uzskatot, ka čeks nav izsniegts, lai gan čeks šajā brīdī jau drukājās. Tāpat nav ņemts vērā fakts, ka vadītājs nav ieinteresēts neizsniegt čeku, jo, neizdrukājot čeku, vadītājs nevar uzsākt nākamo braucienu un saņemt nākamo pasūtījumu no dispečera.

Turklāt neviens normatīvais akts nenosaka, ka vienlaicīgi ar naudas atlikumu ir jāizsniedz čeks, bet normatīvie akti patērētājam, klientam neuzliek par pienākumu obligāti paņemt kases sistēmas čeku, tā ir patērētāja, klienta brīva izvēle.

Sabiedrība uzskata, ka nav pārkāpusi MK noteikumu Nr.96 38.punktu, jo darījumu apliecinošs dokuments - čeks tika izdrukāts un izsniegts klientam (Pašvaldības policijas amatpersonai). Minēto pierāda čeks, kas tika izdrukāts par braucienu un kurā norādīti visi normatīvajos aktos paredzētie rekvizīti, gan administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros sniegtie paskaidrojumi.

Sūdzības iesniedzējs, atsaucies uz Latvijas APK 243.panta otrās daļas un 244.panta nosacījumiem, uzskata, ka ne Pašvaldības policijas amatpersona, ne arī VID, saucot sabiedrību pie administratīvās atbildības un piemērojot administratīvo sodu, nav ne tikai izvērtējis, bet vispār nav ņēmis vērā administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus (pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumus, elektroniskos un lietiskos pierādījumus), kas pierāda, ka administratīvais pārkāpums nav noticis. Sūdzības iesniedzēja ieskatā lietā ir pierādījumi tam, ka administratīvais pārkāpums - čeka neizsniegšana - nav notikusi. Tādējādi šajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Iesniedzēja ieskatā kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā, līdz ar to izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, būtu jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dod pamatu secināt, ka, sabiedrība ir izdarījusi Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas paredzēto administratīvo pārkāpumu. Iesniedzējs norāda, ka, lai piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, ir jābūt pierādītai personas vainai un saskaņā ar krimināltiesībās piemērojamo principu - visas šaubas par vainu jāvērtē par labu apsūdzētajam. Arī saskaņā ar administratīvā procesa principu *in dubio pro civis* (visas šaubas par labu cilvēkam) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas tulkojamas par labu indivīdam.

Sūdzībā sūdzības iesniedzējs norāda, ka VID, pieņemot lēmumu un sodot sabiedrību ar naudas sodu 160 EUR apmērā, nav rīkojies konsekventi, jo līdzīgās lietās, konstatējot, ka taksometru vadītājs neizsniedza pasažierim čeku, saskaņā ar Latvijas APK 21.panta pirmo daļu izdarīto pārkāpumu kvalificēja kā maznozīmīgu un lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā tika izbeigta. Tādējādi, izskatot līdzīgas lietas, iestāde nav pieturējusies pie vienotas prakses.

Vienlaikus sūdzībā norādīts, ka VID būtu jāievēro, ka identiskās lietās, kurā taksometra vadītājs, veicot pārvadājumu novēloti izsniedzis taksometra skaitītāja Čeku, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 2.marta lēmumu lietā Nr.130024916 bija atcelts VID ģenerāldirektores 2015.gada 11.decembra lēmums Nr.22.11-1/1104, kā arī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 8.septembra spriedumu lietā Nr.130025016 bija atcelts VID ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2016.gada 28.jūlija lēmums Nr.22.11-1/5085, atzīstot taksometra skaitītāja čeka neizsniegšanu par maznozīmīgu pārkāpumu.

Tāpat iesniedzējs, atsaucoties uz Satversmes 92.panta nosacījumiem, nepiekrīt pārsūdzētajā lēmumā konstatētajam Sabiedrības atbildību pastiprinošam apstāklim saskaņā ar Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu, jo lēmumā norādīto VID Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersonas 2017.gada 9.janvāra (pārsūdzētajā lēmumā kļūdaini norādīts lēmuma datums - 2017.gada 27.februāris) lēmumu Nr.NK031422, Sabiedrība ir pārsūdzējusi un tas nav stājies spēkā, un par VID ģenerāldirektores 2017.gada 27.februāra lēmumu Nr.30.1-22.11/1203, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa ir ierosināta lieta Nr.1A30006917. Tāpat nav pamata atsaukties uz VID amatpersonas 2017.gada 20.oktobra lēmumu Nr.NK 03609, jo tas tika pārsūdzēts VID ģenerāldirektoram.

Līdz ar to sūdzības iesniedzēja ieskatā, VID amatpersona nepamatoti šajā lietā atzina atbildību pastiprinošu apstākli, piemērojot komercsabiedrībai naudas sodu. Lai piemērotu Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu, VID bija jākonstatē atkārtoti izdarīts pārkāpums gada laikā un līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

Iesniedzējs norāda, ka konkrētajā gadījumā nav nodarīti zaudējumi valsts budžetam, nav nodarīti būtiski apdraudējumi noteiktai pārvaldes kārtībai un sabiedrības interesēm un nav iestājušās citas nelabvēlīgas sekas, tādējādi minēto pārkāpumu bija iespējams atzīt par maznozīmīgu. VID pārsūdzētajā lēmumā nav pamatojusi, kāpēc VID ir piemērojusi sabiedrībai naudas sodu tieši 160 EUR, nevis, piemēram, 140 EUR apmērā.

Ņemot vērā sūdzībā norādītos apsvērumus, iesniedzējs lūdz atcelt VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. E/ 2017.gada 9.novembra lēmumu Nr.NK033783 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

No VID ģenerāldirektores 2017.gada 28.decembra lēmuma Nr.30.7-22.11/6657 redzams, ka lēmumā konstatēts, ka kā izriet no lietas materiāliem, Pašvaldības policijas amatpersonas 2017.gada 20.septembrī no plkst.22:37 līdz plkst.22:53, pildot dienesta pienākumus, kontrolpirkuma ietvaros veica braucienu ar Sabiedrības taksometru FORD S-MAX (valsts reģistrācijas numurs - 9100) no Brīvības gatves 203, Rīgā līdz Kaļķu ielai 1, Rīgā. Par veikto pārbaudi noformēts 2017.gada 20.septembra Rīgas pašvaldības policijas vieglo taksometru pārbaudes akts un fakts par pārbaudes veikšanu un vadības uzdevuma pārbaudes veikšanai Nr.10-39/RPOP-17-332-vu veidlapas sadaļa par pārbaudes veikšanu konstatētie pārkāpumi.

No Pašvaldības policijas amatpersonas 2017.gada 20.septembra ziņojuma Nr.10/2017/04943 izriet, ka Sabiedrības taksometra vadītājs /pers. C/, saņemot samaksu par braucienu, neizdrukāja un neizsniedza pasažierim taksometra skaitītāja čeku.

Proti, Pašvaldības policijas amatpersona norādījusi, ka plkst.22:53, ierodoties kontrolbrauciena galapunktā /adrese/, taksometra vadītājs /pers. C/ lūdzis samaksāt par braucienu 7 EUR, lai gan summa par braucienu, ko uzrādīja taksometra skaitītājs, bija 7,31 EUR. Norēķinam par sniegto pakalpojumu Pašvaldības policijas amatpersona iedeva taksometra vadītājam 10 EUR banknoti Nr.UC3191572018, bet /pers. C/ izsniedza naudas atlikumu 3 EUR, taču nav izdrukājis darījumu apliecinošu dokumentu (čeku). Pašvaldības policijas amatpersona pajautājusi taksometra šoferim /pers. C/, vai tas ir viss un, saņemot apstiprinošu atbildi, atvēra durvis, lai dotos prom, bet neizkāpjot no taksometra, vērsās pie /pers. C/ un, uzrādot savu

Pašvaldības policijas darbinieka amata apliecību, stādījās priekšā un informēja par kontrolpirkumu. Uz jautājumu, kāpēc viņam kā klientam /pers. C/ nav izsniedzis čeku, /pers. C/ atbildējis, ka to izdrukā parasti, ja klients lūdz.

MK Nr.96 38.punktā noteikts, ka lietotājs nodrošina darījuma un par to saņemtās samaksas skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) reģistrēšanu, kases čeka (ar rekvizītiem, kas kases čekam noteikti normatīvajos aktos par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām, bet taksometra skaitītājam - normatīvajos aktos par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem) izdrukāšanu un izsniegšanu darījuma partnerim vai klientam.

MK 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" (turpmāk - Ministru kabineta noteikumu Nr.468) 16.punktā noteikts, ka pēc norēķināšanās par braucienu, vadītājs izsniedz pasažierim taksometra skaitītāja čeku.

Savukārt atbilstoši minēto Ministru kabineta noteikumu 28.13.apakšpunkta nosacījumiem vadītajam ir pienākums, norēķinoties ar pasažieri, izsniegt čeku.

Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā noteikts, ka par normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāju pienākumu nepildīšanu - uzliek naudas sodu fiziskajām un juridiskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*.

Lēmuma norādīts, ka kā izriet no lietas materiāliem, par konstatēto pārkāpumu, kas kvalificēts pēc Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas, VID Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersona 2017.gada 2.oktobri uzsāka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Vienlaikus (administratīvā pārkāpuma protokola NK Nr.033783 noformēšanas laikā) sabiedrības pārstāvis /pers. A/ (2015.gada 20.janvāra pilnvara) norādījis, ka ir sniegti mutiski paskaidrojumi, čeks tika izdrukāts, izsniegts un atrodas VID rīcībā. Uzskata, ka uzņēmumu nevar sodīt gadījumos, ja pasažieris pats nepaņem čeku un pirms čeka izsniegšanas uzrāda policijas apliecību, paziņojot par kontrolbraucienu.

/pers. A/ protokolam pievienojis VID 2016.gada 14.decembra vēstules Nr.30.3-23.16/59808 kopiju, VID 2016.gada 21.decembra vēstules Nr.30.3-23.16/60681 kopiju, VID 2017.gada 9.janvāra lēmuma NK031435 kopiju, VID 2017.gada 12.septembra vēstules Nr.30.7-23.16/35951 kopiju, VID 2017.gada 9.janvāra lēmuma NK031435 kopiju, VID 2017.gada 15.septembra lēmuma Nr.NK 033405 kopiju, VID 2017.gada 18.septembra vēstules Nr.30.7-23.16/36732 kopiju, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 2.marta lēmuma lietā Nr.130024916 kopiju, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 8.septembra sprieduma lietā Nr.130025016 kopiju, LETA 2017.gada 30.jūnija rakstu - VK: Valsts ieņēmumu dienests sodus piemēro nekonsekventi un /pers. C/ 2017.gada 13.oktobra paskaidrojuma kopiju.

Ar ierakstu 2017.gada 20.oktobra administratīvā pārkāpuma protokolā NK Nr.033783 Sabiedrība vai tās pārstāvis uzaicināts 2017.gada 9.novembrī plkst.09:40 ierasties VID Nodokļu kontroles pārvaldes telpās /adrese/, darba vietā K-8 (2.stāvā) uz sabiedrības administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu un vienlaicīgi informēts, ka atbilstoši Latvijas APK 271.panta ceturtajai daļai neierašanās gadījumā administratīvā pārkāpuma lieta tiks izskatīta un lēmums administratīvā pārkāpuma lietā tiks pieņemts bez sabiedrības pārstāvja klātbūtnes.

Latvijas APK 271.panta ceturtā daļa nosaka, ka lietu bez lietas dalībnieku klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņiem savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.[..].

Kā izriet no lietas materiāliem, 2017.gada 9.novembrī administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā piedalījās Pašvaldības policijas inspektors J.Gribulis un apstiprināja 2017.gada 20.septembra ziņojumā Nr. 10/2017/04943 sniegto informāciju par sabiedrības taksometra vadītāja /pers. C/ pārkāpuma faktu, proti, ka /pers. C/ neizdrukāja un neizsniedza čeku par 2017.gada 20.septembrī veikto Pašvaldības policijas amatpersonas kontrolbraucienu. Pēc naudas atlikuma 3 EUR saņemšanas un jautājuma uzdošanas taksometra šoferim /pers. C/, vai tas ir viss un saņemot apstiprinošu atbildi, /pers. D/ atvēris durvis, lai dotos prom, bet neizkāpjot no taksometra, vērsās pie /pers. C/ un uzrādot savu Pašvaldības policijas darbinieka amata apliecību, stādījās priekšā un informēja par kontrolpirkumu. Uz jautājumu, kāpēc viņam kā klientam /pers. C/ nav izsniedzis čeku, /pers. C/ atbildējis, ka to izdrukā parasti, ja klients lūdz.

Tādējādi, ievērojot minēto, Sabiedrība, neizdrukājot un izsniedzot čeku, uzreiz pēc samaksas saņemšanas, neievēroja Ministru kabineta noteikumi Nr.96 38.punkta un Ministru kabineta noteikumu Nr.468 16.punkta prasības, izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā.

Attiecībā uz sūdzībā norādītajiem apsvērumiem par administratīvā pārkāpuma sastāva neesamību, norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Lēmumā ir atsauce uz Latvijas APK 10.pantu, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Attiecīgi saskaņā ar Latvijas APK 11.pantu administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt. Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma objekts ir nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība, bet šī administratīvā pārkāpuma objektīvā puse izpaužas kā šīs nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtības neievērošana.

Tādējādi administratīvā pārkāpuma subjekta (konkrētajā gadījumā – sabiedrības) vaina šajā gadījumā izpaužas nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtības neievērošanā, kas ir izpaudusies sabiedrības neizdrukājot un neizsniedzot čeku uzreiz pēc samaksas saņemšanas, līdz ar to sabiedrības darbībās ir konstatējams administratīva pārkāpuma, par kuru administratīvā atbildība paredzēta Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā, sastāvs.

Savukārt apstāklim, ka VID amatpersona pārsūdzētajā lēmumā atsevišķi nav norādījusi pārkāpuma subjektīvo un objektīvo pusi, nenozīmē, ka konkrētais izvērtējums nav veikts, proti, no pārsūdzētā lēmuma izriet, ka VID amatpersona, pieņemot pārsūdzēto lēmumu ir konstatējusi, ka sabiedrībā netiek pildīti normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāju pienākumi (proti, konkrētajā gadījumā pēc norēķināšanās par braucienu, Sabiedrības vadītājs nav izsniedzis pasažierim taksometra skaitītāja čeku), par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā.

Bez tam no Pašvaldības policijas amatpersonas /pers. D/ 2017.gada 20.septembra ziņojuma Nr.l0/2017/04943 un no veiktā audio izriet, ka taksometra skaitītāja čeka drukāšana nebija uzsākta uzreiz pēc samaksas saņemšanas un atlikuma izsniegšanas, bet pēc Pašvaldības policijas amatpersonas paziņojuma par kontrolbraucienu.

Kā jau iepriekš šajā lēmumā norādīts, Ministru kabineta noteikumu Nr.96 38.punktā noteikts lietotāja, konkrētajā gadījumā – sabiedrības pienākums nodrošināt kases čeka izdrukāšanu un izsniegšanu darījuma partnerim vai klientam.

Tādējādi pārsūdzētajā lēmumā ir pamatoti secināts, ka Sabiedrības bezdarbībā - taksometra skaitītāja čeka neizsniegšanā darījuma partnerim, ir konstatējams administratīvā pārkāpuma, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā, sastāvs, jo MK noteikumu Nr.96 38.punkts paredz ne tikai kases čeka izdrukāšanas pienākumu, bet arī tā izsniegšanas pienākumu. Tāpat arī MK noteikumu Nr.468 16.punktā un

28.13.apakšpunktā ir paredzēts taksometra vadītāja pienākums izsniegt pasažierim čeku.

Ievērojot minēto, konkrētajā gadījumā VID amatpersonai, konstatējot AS "Rīgas Taksometru parks" darbībā nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtības neievērošanu, bija jāpiemēro Latvijas APK 156.[1] otrās daļas sankcijā juridiskajai personai paredzēto sodu.

Attiecībā uz sūdzībā norādītajiem apsvērumiem par to, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona ir pārkāpusi savu pilnvarojumu, dotā uzdevuma robežas un patvaļīgi uzsākusi pārbaudi par MK 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" ievērošanu, paskaidroju, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīts, ka likuma "Par policiju" 2.1 panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pašvaldības policijas darbinieks ir persona, kura ieņem pašvaldības iedibinātu policijas amatu un pilda šajā likumā noteiktos pienākumus attiecīgās pašvaldības administratīvajā teritorijā.

Savukārt atbilstoši likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 34.punktam un 19.panta sestajai daļai pašvaldības policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības izdarīt kontrolpirkumu, kā arī iesaistīt tā izdarīšanā citu personu, tajā skaitā nepilngadīgu, lai novērstu un atklātu administratīvos pārkāpumus un noziedzīgus nodarījumus.

Tādējādi konkrētajā gadījumā Pašvaldības policijas amatpersona, veicot vieglo taksometru pārbaudi un vienlaicīgi konstatējot cita pārkāpumu esamību, nav pārkāpusi savu kā Pašvaldības policijas amatpersonas pilnvarojumu, konkrētajā gadījumā konstatējot Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 38.punkta nosacījumu neievērošanu.

Lēmumā norādīts, ka iesniedzējas sūdzībā norādītajam apgalvojumam, ka Pašvaldības policijas amatpersona, pilnībā nenorēķinoties par sniegto pakalpojumu, nesagaidot, kamēr izdrukāsies čeks, nav ievērojusi Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18., 32.2.punkta nosacījumus nevis Sabiedrība, kuros ir noteikts, ka pasažierim brauciena beigās ir jāsamaksā taksometra vadītājam par sniegto pakalpojumu, saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu, nav pamata, jo Pašvaldības policijas amatpersona konkrētajā gadījumā kā AS "Rīgas Taksometru parks" kā klients, lai norēķinātos par braucienu taksometra šoferim /pers. C/ iedeva 10 EUR banknoti un sagaidīja, kad taksometra Šoferis izsniedza atlikumu 3 EUR apmērā.

Lēmumā norādīts, ka tieši AS "Rīgas Taksometru parks" taksometra šoferis /pers. C/, izsniedzot klientam (konkrētajā gadījumā - Pašvaldības policijas Amatpersonai) atlikumu 3 EUR apmērā, vienlaicīgi nav izsniedzis taksometra Skaitītāja čeku. Turklāt kā izriet no Pašvaldības policijas amatpersonas /pers. D/ 2017.gada 20.septembra ziņojuma Nr.10/2017/04943, AS "Rīgas Taksometru parks" taksometra šoferis /pers. C/ uzskatījis, ja klients nelūdz čeku, tad tas nav jāizsniedz.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto argumentu, ka Pašvaldības policijas vadības uzdevumā norādītie Ministru kabineta 2012.gada 16.jūlija noteikumi Nr.468, vispār neeksistē, paskaidroju, ka iesniedzēja kļūdaini uzskata, ka minētie Ministru kabineta noteikumi neeksistē, jo Pašvaldības policijas 2017.gada 18.septembra vadības uzdevumā pārbaudes veikšanai Nr.10-39/RPOP-17-332-vu norādītajiem MK noteikumiem Nr.468 ir norādīts spēkā stāšanās datums (2017.gada 16.jūlijs), nevis pieņemšanas datums (2017.gada 3.jūlijs), līdz ar to minētā pārrakstīšanās kļūda nav uzskatāma par tādu, kas norāda uz to, ka MK noteikumi Nr.468 neeksistē.

Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka no lietas materiāliem nav skaidrs cikos ir uzsākta Pašvaldības policijas pārbaude un cikos tā ir pabeigta, kā ari to, ka laiki atšķirās un pārkāpumi netika konstatēti, norādu, ka saskaņā ar Pašvaldības policijas 2017.gada 18.septembra vadības uzdevumā pārbaudes veikšanai Nr.10-39/RPOP-17-332-vu norādīto redzams, ka pārbaude AS "Rīgas Taksometru parks" vieglajam taksometram FORD S-MAX (valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/) tika uzsākta 2017.gada 20.septembrī plkst.22:37, kad bija uzsākts kontrolbrauciens, bet pabeigta 2017.gada 20.septembrī plkst.23:20. Savukārt taksometra aprīkojuma un taksometra vadītāja atbilstības normatīvajiem aktiem pārbaude saskaņā ar 2017.gada 20.septembra vieglo taksometru pārbaudes aktu tika uzsākta 2017.gada 20.septembrī plkst.22:55 un pabeigta 2017.gada 20.septembrī plkst.23:20.

Attiecībā uz sūdzībā norādītajiem apsvērumiem, ka AS "Rīgas Taksometru parks" neatzīst pārkāpumu, norādot administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā analoģiskus sniegtos paskaidrojumu par apstākļiem, kāpēc taksometra vadītājs /pers. C/ nav izdrukājis un izsniedzis čeku par konrtolbraucienu un apšauba Pašvaldības policijas amatpersonu tiesisku pamatu veikt kontrolbraucienu, lēmumā norādīts, ka Pašvaldības policijas amatpersonas ir valsts amatpersonas, kuras īsteno valsts pārvaldes funkcijas.

Saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

Arī no AT Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.janvāra spriedumā lietā Nr.SKA-45/2009 paustās atziņas izriet, ka amatpersonu sniegtajiem paskaidrojumiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe.

Lēmumā ģenerāldirektore uzsvērusi, ka lūdz ar to, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti atspoguļots balss ierakstā dzirdamais, jo balss ierakstā atskaņotā informācija sakrīt ar 2017.gada 20.septembra Pašvaldības policijas amatpersonas /pers. D/ ziņojumā Nr. 10/2017/04943 norādītajiem pārbaudes norises apstākļiem (turklāt /pers. D/ par pārbaudes norises apstākļiem norādīto ir apstiprinājis arī administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā), minētajam /pers. D/ ziņojumam un balss ierakstam ir augsta ticamības pakāpe un to nav pamata apšaubīt.

Turklāt no darbību loģiskās secības izriet, ka čeks ir izsniedzams vienlaicīgi ar naudas atlikumu. Līdz 2007.gada 24.februārim spēkā esošo Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumu Nr.361 46.punktā bija precīzi norādīta darījumu slēgšanas kārtība, tai skaitā arī 46.5.apakšpunktā noteikts, ka čeku izsniedz vienlaicīgi ar skaidrās naudas atlikumu. Šie noteikumi šobrīd nav spēkā, tomēr tas nenozīmē, ka šajos noteikumos aprakstītā loģiskā darījuma slēgšanas secība pati par sevi nav piemērojama [..] (skat. Rīgas Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 15.jūlija sprieduma lietā Nr.A42699909 A02924-10/17 15.punktu).

Savukārt analizējot MK noteikumu Nr.96 38.punktā noteiktās prasības un minētajā Administratīvā rajona tiesas spriedumā izdarītos secinājumus attiecībā uz kārtību, kādā norēķinās ar darījumu partneri, ir pamats secināt, ka no Ministru kabineta noteikumu Nr.96 38.punktā noteikto darbību loģiskās secības izriet, ka čeks ir izsniedzams vienlaicīgi ar naudas atlikumu.

Lai izpildītu MK noteikumu Nr.96 38.punktā un Ministru kabineta noteikumu Nr.468 28.13.apakšpunktā noteiktos pienākumus, taksometra vadītājam čeks ir jāizdrukā pirms atlikuma izsniegšanas, tādējādi nodrošinoties no gadījumiem, kad klients, saņemot atlikumu, izkāpj no taksometra pirms pabeigta čeka izdrukāšana.

Tādējādi konkrētajā gadījumā lietā konstatētie fakti, ka Pašvaldības policijas amatpersonas veiktā kontrolbrauciena laikā AS "Rīgas Taksometru parks" taksometra vadītājs izsniedza pasažierim atlikumu 3 EUR un neizsniedza klientam čeku par braucienu, liecina par Ministru kabineta noteikumu Nr.96 38.punkta pārkāpumu, bet sūdzības iesniedzējs varēja izvairīties no administratīvā pārkāpuma, konkrētajā gadījumā izsniedzot taksometra skaitītāja čeku kopā ar atlikumu.

Tāpat attiecībā uz sūdzības iesniedzējas norādīto, ka VID, saucot pie administratīvās atbildības AS "Rīgas Taksometru parks" un piemērojot administratīvo sodu, nav ne tikai izvērtējis, bet vispār nav ņēmis vērā administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, kas pierāda, ka administratīvais pārkāpums nav noticis, norādu, ka saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšana, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši

un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantiskais zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Lēmumā ir atsauce uz Latvijas APK 243.panta pirmo daļu, vienpadsmito daļu un 244.pantu. No lietas materiālos esošajiem pierādījumiem un pārsūdzētajā lēmumā norādītā secināms, ka konkrētajā gadījumā ir vērtēti AS "Rīgas Taksometru parks" administratīvā pārkāpuma lietā iegūtie pierādījumi: Pašvaldības policijas amatpersonas /pers. D/ 2017.gada 20.septembra ziņojums Nr. 10/2017/04943, Pašvaldības policijas 2017.gada 18.septembra vadības uzdevuma Nr.lO-39/RPOP-17-332-vu pārbaudes veikšanai kopija, Pašvaldības policijas 2017.gada 20.septembra vieglo taksometru pārbaudes akts, čeka Nr.3108 kopija, CD-R disks ar pārbaudes laikā veikto balss ierakstu un video ierakstu un foto fiksācijām, 2017.gada 13.oktobra /pers. C/ paskaidrojuma kopija un 2017.gada 20.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols NK Nr.033783.

Sūdzības iesniedzējs kļūdaini uzskata, ka pārsūdzētajā lēmumā nav izvērtēts, vai balss un video ieraksts ir vērtējams, kā pierādījums, ņemot vērā, ka tas ir veikts ar neidentificētu iekārtu, jo atbilstoši Latvijas APK 243.[1] panta 6.punkta nosacījumiem elektroniskie pierādījumi ir viens no pierādīšanas līdzekļu veidiem, kas pieļaujams administratīvā pārkāpuma lietvedībā.

Turklāt, tehnisko līdzekļu izmantošanas fakts Pašvaldības policijas amatpersonas veiktā kontrolbraucienā ir fiksēts Pašvaldības policijas amatpersonas /pers. D/ 2017.gada 20.septembra ziņojumā Nr. 10/2017/04943, kas nav pretrunā ar Latvijas APK esošo regulējumu attiecībā uz pierādīšanas līdzekļiem administratīvā pārkāpuma lietvedībā.

Tādējādi, izvērtējot lietas materiālus, secināms, ka lietas izskatīšanas gaitā iegūtie pierādījumi ir atbilstoši Latvijas APK 243.panta prasībām.

Ievērojot minēto, iestāde uzskata, ka konkrētajā gadījumā VID Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersona, lai izpildītu Latvijas APK 237.panta un 272.pantā paredzētos uzdevumus, ir izvērtējusi visus lietas materiālus un tajos esošos pierādījumus kopumā un pierādījusi administratīvo pārkāpumu, sastāvu un pie atbildības saucamās personas vainu, savācot pierādījumus Latvijas APK 243.panta kārtībā un tos novērtējot Latvijas APK 244.panta kārtībā, jo lietā iegūtie pierādījumi nepārprotami liecina par AS "Rīgas Taksometru parks" izdarīto pārkāpumu - par normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāju pienākumu neievērošanu, par kuru atbildība ir paredzēta Latvijas APK 156.panta otrajā daļā. Lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs kļūdaini uzskata, ka administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros visas šaubas tulkojamas par labu personai, jo no kriminālprocesa pamatprincipa - nevainīguma prezumpcijas - izrietošajam principam *in dubio pro reo* (šaubas par labu apsūdzētajam) radniecīgais publiskajā pārvaldē piemērojamais princips *in dubio pro civis* (šaubas par labu cilvēkam) nozīmē, ka iestādei, lemjot par privātpersonai nelabvēlīga lēmuma izdošanu, pamatotu šaubu gadījumā tās jātulko par labu indivīdam.

Ar pamatotām šaubām šī principa kontekstā nav saprotamas jebkuras šaubas, bet gan tādas, kas ir vērstas uz lietas izlemšanai izšķirošiem aspektiem un kuras lietas izskatīšanas gaitā, noskaidrojot un izvērtējot visus būtiskos lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, nav iespējams novērst (salīdzinājumam skatīt, Augstākās tiesas Senāta 2009.gada 28.augusta lēmuma SKA-331-09 13.punktu).

Konkrētajā gadījumā, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, nerodas šaubas par AS "Rīgas Taksometru parks" vainu izdarītajā administratīvajā pārkāpumā, jo VID amatpersona, izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus, piešķir lielāku ticamību Pašvaldības policijas amatpersonas norādītajiem lietas faktiskajiem apstākļiem nekā lietas izskatīšanas gaitā pārkāpējas sniegtajiem paskaidrojumiem, jo konkrētajā gadījumā nav rodami loģiski izskaidrojumi tam, ka Pašvaldības policijas amatpersonas būtu ieinteresētas apmelot pārkāpēju par faktiski neizdarītu administratīvo pārkāpumu, proti, ka AS "Rīgas Taksometru parks" vadītājs klientam nav izsniedzis taksometra skaitītāja čeku atbilstoši MK noteikumos Nr.96 un Nr.468 noteiktajām prasībām.

Tādējādi, izvērtējos visus lietas materiālus kopumā un šajā un lēmumā konstatēto, ievērojot Latvijas APK 22.panta nosacījumus 32.pantā noteikto, izvēloties sodu, ir jāatrod optimāls līdzsvars starp nepieciešamību sasniegt soda mērķus, vienlaikus ar izvēlēto sodu neuzliekot personai pārmērīgu slogu.

Konkrētajā gadījumā lietā netika konstatēti pārkāpēja atbildību mīkstinoši apstākļi saskaņā ar Latvijas APK 33.pantu.

Tāpat konstatēts, ka saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes 2017.gada 9.janvāra (pārsūdzētajā lēmumā kļūdaini norādīts - 2017.gada 27.februāris) lēmumu Nr.NK031422 AS "Rīgas Taksometru parks" saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 156.panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas atzīstams par atbildību pastiprinošu apstākli Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē.

Lēmumā papildus konstatēts, ka 2017.gada 20.oktobrī pieņemts lēmums NK033609 par AS "Rīgas Taksometru parks" saukšanu pie administratīvās atbildības par 2017.gada 27.augustā izdarīto pārkāpumu pēc Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas. Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto argumentu, ka VID Nodokļu kontroles pārvaldes 2017.gada 9.janvāra lēmumu Nr.NK031422 un 2017.gada 20.oktobra lēmumu NK033609 AS "Rīgas Taksometru parks" ir pārsūdzējusis un tādējādi tas nav stājies spēkā, un par VID ģenerāldirektores 2017.gada 27.februāra lēmumu Nr.30.1-22.11/1203, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā ir ierosināta lieta Nr.lA30006917, līdz ar konkrētajā gadījumā nepamatoti konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, VID paskaidro. Atbilstoši Latvijas APK 285.panta pirmajai daļai sūdzības iesniegšana aptur lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu izpildi līdz sūdzības izskatīšanai (..).

Attiecībā uz lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pārsūdzību noteikta lēmuma izpildes apturēšana, nevis lēmuma darbības apturēšana. Tādējādi lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pārsūdzēšana pati par sevi neietekmē tiesisko stāvokli. Proti, tas vien, ka persona ir pārsūdzējusi lēmumu par administratīvā soda uzlikšanu, neliedz otru līdzīgu vai tādu pašu pārkāpumu kvalificēt kā atkārtoti izdarītu. Līdz ar to konkrētajā gadījumā pamatoti konstatēts AS "Rīgas Taksometru parks" atbildību pastiprinošs apstāklis saskaņā ar Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu (gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums).

Lēmumā norādīts, ka vienlaikus kā nepamatots ir noraidāms iesniedzēja sūdzībā rādītais arguments, ka VID būtu jāievēro, ka identiskās lietās, kurā taksometra vadītājs, veicot pārvadājumu novēloti izsniedzis taksometra skaitītāja čeku, ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 2.marta lēmumu lietā Nr.130024916 bija atcelts VID ģenerāldirektores 2015.gada 11.decembra lēmums Nr.22.11-1/1104, kā arī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 8.septembra spriedumu lietā Nr.130025016 bija atcelts VID ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2016.gada 28.jūlija lēmums Nr.22.11-1/5085, atzīstot taksometra skaitītāja Čeka neizsniegšanu par maznozīmīgu pārkāpumu, jo ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 2.marta lēmumu lietā Nr.130024916 bija atcelts VID ģenerāldirektores 2015.gada 11.decembra lēmums Nr.22.11-1/1104 un VID Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersonas 2015.gada 9.oktobra lēmums Nr.PA050346/585p un lieta tika nosūtīta jaunai izskatīšanai VID.

Savukārt ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 8.novembra spriedumu lietā Nr.130083616 104 AA-0645-17/24 ir atcelts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 8.septembra spriedums un atstāts negrozīts VID ģenerāldirektora p.i. 2016.gada 28.jūlija lēmums Nr.22.11-1/5085, ar kuru atstāts negrozīts VID Nodokļu kontroles pārvaldes amatpersonas 2016.gada 13.jūnija lēmums Nr.PA050396/541p.

Lēmumā ģenerāldirektore norāda, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka konkrētajā gadījumā nav pamata par administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā, AS "Rīgas Taksometru parks" izteikt mutvārdu aizrādījumu un izbeigt lietvedību saskaņā ar Latvijas APK 21.pantu. Turklāt VID amatpersona nosakot soda apmēru konkrētajā gadījumā ir ņēmusi vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, kā arī ņēmusi vērā ne vien to, vai gada laikā ir izdarīts līdzīgs administratīvais pārkāpums, bet arī izvērtējusi visi lietas materiāli kopumā, tai skaitā vērtējusi pārkāpēja personību, tā ienākumus, analizējusi, vai pārkāpējs spēs nomaksāt budžetā piemēroto naudas sodu.

Tāpat jāņem vērā, ka taksometra skaitītāja izmantošanas mērķis ir nodokļu un citu maksājumu aprēķināšanas un uzskaites nodrošināšana. Par veikto braucienu neizsniedzot pasažierim čeku, tiek pārkāpta nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība.

Ievērojot minēto, secina, ka konkrētajā gadījumā AS "Rīgas Taksometru parks" par izdarīto administratīvo pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība paredzēta Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. E/ 2017.gada 9.novembra lēmumu Nr.NK033783 pamatoti piemērots administratīvais sods 160 EUR apmērā.

Lēmumā norādīts, ka ģenerāldirektores ieskatā labums, ko sabiedrība iegūs ar minēto ierobežojumu, ir lielāks nekā AS "Rīgas Taksometru parks" tiesību vai tiesisko interešu aizskārums un minētā ierobežojuma nepiemērošana varētu radīt nepamatotu nodokļu maksātāja paļāvību, ka ir iespējama prettiesiska rīcība, kuras rezultātā neiestājas sekas.

2018.gada 22.janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta AS "Rīgas Taksometru parks" sūdzība par VID 2017.gada 28.decembra lēmumu Nr.30.7-22.11-1/6657 un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli, sūdzībā sūdzības iesniedzējs norādījis, k a lēmums nav pamatots un administratīvais sods par administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas piemērots nepamatoti un līdz ar to ir atceļams.

Sūdzības iesniedzējs atsaucas uz Latvijas APK 288.panta pirmo un otro daļu, 289.panta pirmo daļu, Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu. Sabiedrība Latvijas APK noteiktajā pārsūdzības termiņā iesniedz sūdzību par Lēmumu pēc sabiedrības juridiskās adreses piekritīgajā tiesā - Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā. Sabiedrība uzskata, ka Lēmums nav pamatots un sabiedrībai administratīvais sods par administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas piemērots nepamatoti un līdz ar to ir atceļams. Sūdzība pamatota ar zemāk norādītajiem argumentiem.

Sabiedrība uzskata, ka VID ģenerāldirektore, izskatot sabiedrības sūdzību, vispār nav izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus (tai skaitā, arī attiecībā uz lietā esošajiem pierādījumiem), vadoties tikai un vienīgi no VID amatpersonu izdarītajiem secinājumiem, pārrakstot 2017.gada 9.novembra lēmumā minētos faktus. Konstatējot, ka Sabiedrības darbinieks - taksometra vadītājs /pers. C/ 2017.gada 20.septembrī, veicot pārvadājumu, nav izdrukājis un izsniedzis taksometra skaitītāja čeku. Pēc paziņošanas par pārbaudi /pers. C/ izdrukāja un izsniedza Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai taksometra skaitītāja čeku.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā atsaucas uz Latvijas APK 7.pantu un 9.panta pirmo daļu, 239.panta 1.punkta nosacījumiem.

Ievērojot minētās normas, lai piemērotu administratīvo sodu par norādīto administratīvo pārkāpumu, ir jākonstatē attiecīgā administratīvā pārkāpuma sastāvs - objekts, objektīvā puse, subjekts, subjektīvā puse (jākonstatē, ka Sabiedrība ir vainojama izdarītajā pārkāpumā, ka Sabiedrība ir pārkāpuma subjekts un ka pārkāpums vispār ir noticis), bet, ja kāda no administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva un lietvedība uzsāktajā lietā ir izbeidzama.

VID konkrētajā gadījumā uzskata, ka sabiedrība nav ievērojusi MK 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 38.punktu, kas nosaka, ka "lietotājs nodrošina darījuma un par to saņemtās samaksas skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) reģistrēšanu, kases čeka (ar rekvizītiem, kas kases Čekam noteikti normatīvajos aktos par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām, bet taksometra skaitītājam - normatīvajos aktos par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem) izdrukāšanu un izsniegšanu darījuma partnerim vai klientam", respektīvi. Sabiedrības darbinieks - taksometra vadītājs /pers. C/ 2017.gada 20.septembrī, veicot pārvadājumu, nav izsniedzis pasažierim darījumu apliecinošu dokumentu - čeku.

Atbilstoši MK 03.07. 2012. noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 3.1.punktam, taksometra skaitītājs ir "mērierīce, kas darbojas kopā ar signālģeneratoru un kopā ar to veido mērīšanas līdzekli. Šī mērierīce nosaka brauciena ilgumu un aprēķina attālumu, pamatojoties uz signālu, kas saņemts no signālģeneratora. Pamatojoties uz aprēķināto attālumu vai noteikto brauciena ilgumu, vai abiem kopā, tas veic papildaprēķinus un uzrāda maksu par braucienu". Minēto noteikumu 32.2.punkts nosaka pienākumu pasažierim brauciena beigās samaksāt vadītājam saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu (to nosaka arī 18.punkts, proti, par taksometra izmantošanu pasažieris maksā brauciena beigās), bet atbilstoši 16.punktam pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku.

Saskaņā ar MK 03.07.2012. noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 16., 18., 32.2.punktiem ir noteikta sekojoša secība, kādā pasažieris norēķinās par sniegto pakalpojumu un kad tiek izsniegts taksometra skaitītāja čeks. Tātad, (1) par taksometra izmantošanu pasažieris maksā brauciena beigās (18.punkts); (2) brauciena beigās pasažierim jāsamaksā vadītājam saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu (32.2.punkts (3) pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku (16.punkts).

Pasažierim (Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai) par veikto braucienu bija jāsamaksā 7.31 EUR, (Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikuma Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18.punkts un 32.2.punkts) pasažieris (Rīgas pašvaldības policijas amatpersona) samaksai iedeva 10,00 EUR, savukārt taksometra šoferis izdeva 3,00 EUR. No minētā secināms, ka skaidras naudas norēķina procedūra vēl nebija pabeigta, pretējā gadījumā būtu jāsecina, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona prettiesiski piesavinājās privātpersonai (Sabiedrībai) piederošos 0,31 EUR. Tātad minētais pierāda, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, ne tikai nesagaidot čeka izdrukāšanu un izsniegšanu klientam, bet pat nesagaidot skaidras naudas norēķina procedūras pabeigšanu, nenorēķinoties par saņemto pakalpojumu ir pārkāpusi savas pilnvaras un attiecīgi nav 1 ievērojusi MK 03.07.2012. noteikumus Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem", kuros ir noteikts, ka pasažierim brauciena beigās jāsamaksā taksometra vadītājam par sniegto pakalpojumu, saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu un tikai pēc tam taksometra vadītājam ir pasažierim jāizsniedz taksometra skaitītāja čeks.

Sabiedrības taksometra vadītājs, pretēji Rīgas pašvaldības policijas amatpersonu, sniegtajai informācijai, kas norādīta administratīvā pārkāpuma protokolā, tika ievērojis augstāk minētās normas un neskatoties, ka pasažieris (Rīgas pašvaldības policijas amatpersona) nebija pilnībā norēķinājies par sniegto pakalpojumu, pasažierim (Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai) tika izsniegts taksometra skaitītāja čeks. Minēto pierāda konkrētais taksometra skaitītāja čeks, kas tika izdrukāts par braucienu un kurā ir norādīti visi normatīvajos aktos paredzētie rekvizīti (atrodas lietas materiālos), gan sniegtie paskaidrojumi jau administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros, tajā skaitā, paskaidrojumi par Sabiedrības taksometru skaitītāja darbību.

Lietā nav pierādījumu tam, ka taksometra vadītājs nebūtu izsniedzis čeku pēc tam, kad būtu pabeigti savstarpējie norēķini par sniegto pakalpojumu.

Faktiski Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, pilnībā nenorēķinoties par sniegto pakalpojumu, nesagaidot, kamēr izdrukāsies čeks un norādot, ka tika veikts kontrolpirkums, un ka taksometra vadītājs nav izsniedzis viņam čeku, ir pārkāpis Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18., 32.2.punktus, kuros ir noteikts, ka pasažierim brauciena beigās jāsamaksā taksometra vadītājam par sniegto pakalpojumu, saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu.

Šādā gadījumā būtu jāsauc pie atbildības konkrētā Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, kura nav ievērojusi Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18. un 32.2.punktus, nevis Sabiedrību.

Sūdzībā papildus jānorāda, ka saskaņā ar Autopārvadājuma likuma 35.panta 6.daļu ir noteikts, ka kārtību, kādā veicama pasažieru pārvadāšana ar vieglajiem taksometriem, nosaka MK. Attiecīgi kārtību, kādā veicama pasažieru pārvadāšana ar vieglajiem taksometriem, tajā skaitā, kad un kādā

apmērā pasažierim ir jānorēķinās par sniegto pakalpojumu, kā arī kad taksometru vadītājam ir jāizsniedz taksometru skaitītāja čeks, nosaka MK 03.07.2012. noteikumi Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem", nevis MK 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 38.punkts vai kāds cits normatīvais akts.

VID Lēmuma 10.lpp. 4.rindkopā raksta, ka: "taksometru vadītājam čeks ir jāizdrukā pirms atlikuma izsniegšanas, tādējādi nodrošinoties no gadījumiem, kad klients, saņemot atlikumu, izkāpj no taksometra pirms pabeigta čeka izdrukāšana.", šādu kārtību nenosaka Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumi Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem". Kā jau iepriekš tas ir minēts, tad taksometru vadītājam taksometra skaitītāja čeks ir jāizsniedz pēc norēķināšanās par braucienu (16.punkts). Arī 2012.gada 3.iūliia noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 28.3.punkts nosaka, ka vadītājam ir pienākums norēķināties ar pasažieri un pēc tam izsniegt čeku. Līdz ar to VID Lēmumā iepriekš minētais neatbilst nevienam normatīvajam aktam, ka arī neviens normatīvais akts nenosaka, ka taksometru vadītājam čeks ir jāizdrukā pirms atlikuma izsniegšanas un pirms norēķina veikšanas.

Izvērtējot Rīgas pašvaldības policijas Operatīvās vadības un drošības uzraudzības pārvaldes vadības uzdevumu, (turpmāk tekstā "RPP vadības uzdevums"), kurš ir izdots 2017.gada 18.septembrī var konstatēt, ka RPP vadības uzdevumā ir dots konkrēts uzdevums: "Objektā jāpārbauda: Rīgas domes 13.10.2015. saistošo noteikumu Nr. 171, Ministru kabineta 16.07.2012. noteikumu Nr. 468, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasību ievērošanu.". Pārbaudot normatīvo aktu bāzi, var secināt, ka RPP vadības uzdevumā norādītais normatīvais akts. Ministru kabineta 16.07.2012. noteikumi Nr. 468. vispār neeksistē, kā arī RPP vadības uzdevumā nav pat norādīts neeksistējošā normatīvā akta nosaukums. Tāpat var konstatēt, ka RPP vadības uzdevumā nav dots uzdevums pārbaudīt vai taksometrs Ford S-??? ar valsts reģ. Nr. TX - 9100, ievēro, nepārkāpi Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumus Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība". No iepriekšminētā var izdarīt secinājumus, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona ir pārkāpusi savu pilnvarojumu, dotā uzdevuma robežas un patvaļīgi uzsākusi pārbaudi, vai ir ievēroti Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumi Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība", tādēļ prettiesiski ierosinātā lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz.

Lietas materiālos esošais vieglo taksometru pārbaudes akts apliecina, ka izpildot RPP vadības uzdevumu, nav konstatēti pārkāpumi. Vieglo taksometru pārbaudes aktā ir minēts, ka taksometrs Ford S-??? ar valsts reģ. Nr. /reģistrācijas numurs/, atbilst visiem normatīvajiem aktiem un tā vadītājs /pers. C/ nav pārkāpis 03.07.2012. noteikumus Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem", tas liecina, ka /pers. C/ ir ievērojis 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 16.punktu, kurā ir noteikts, ka pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku.

No lietas materiāliem nav īsti saprotams cikos ir uzsākta pārbaude un cikos tā ir pabeigta, jo lietas materiālos var konstatēt atšķirīgus laikus par pārbaudes uzsākšanu un pabeigšanu.

Papildus jānorāda, ka darījums (brauciens taksometrā) tiek reģistrēts taksometra skaitītājā un čeks tika izdrukāts, un pēc tam, kad taksometra skaitītāja čeks izdrukājās, tad arī tika iedots pasažierim, pēc tam kad pasažieris uzreiz pēc izkāpšanas no taksometra informēja taksometra vadītāju /pers. C/ par kontrolbraucienu. Proti, brīdī, kad Rīgas pašvaldības policijas amatpersona uzrādīja apliecību un paziņoja, ka tika veikts kontrolbrauciens, čeks par braucienu tika izdrukāts un iedots Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai.

Lietā nav ņemts vērā, ka Sabiedrības taksometros uzstādītajiem taksometra skaitītājiem ir čeka drukāšanas īpatnība - uzsākot braucienu, brauciens uzreiz tiek reģistrēts sistēmā un tiek fiksētas visas brauciena detaļas, tāpēc, lai sistēma izdrukātu čeku ar visu šo informāciju nepieciešamas 15 līdz 20 sekundes, kuras diemžēl Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, veicot kontrolbraucienu, nevēlējās gaidīt, uzskatot, ka čeks nav izsniegts. Tāpat nav ņemts vērā fakts, ka vadītājs nav ieinteresēts neizsniegt čeku, jo ja vadītājs neizdrukā taksometra skaitītāja čeku par braucienu, tad viņš nevar uzsākt nākamo braucienu un saņemt nākamo pasūtījumu no dispečera.

Norāda, ka taksometra skaitītāja čeks tika izdrukāts (atrodas lietas materiālos) par to strīds nepastāv. Pēc lietā esošajiem materiāliem ir konstatējams, ka sabiedrības darbinieks, taksometra vadītājs /pers. C/ nepaspēja izsniegt pasažierim (iedot rokās) taksometra skaitītāja čeku, jo pasažieris pilnībā nenorēķinoties par sniegto pakalpojumu, nesagaidot, kad čeks izdrukāsies no taksometra skaitītāja, kāpa ārā no taksometra, nesagaidot taksometra skaitītāja čeku. Sabiedrības darbiniekam, taksometra vadītājam /pers. C/ nav tiesības fiziski aizturēt taksometrā pasažieri un tam ar varu iedot rokās taksometra skaitītāja čeku. Līdz ar to, nevar vainot sabiedrības darbinieku, taksometra vadītāju /pers. C/ taksometra skaitītāja čeka neizsniegšanā, ja pats pasažieris nevēlējās paņemt taksometra skaitītāja čeku, kāpa ārā no taksometra, pilnībā nenorēķinoties par sniegto pakalpojumu, nesagaidot, kad čeks izdrukāsies no taksometra skaitītāja.

Vairākkārtīgi noklausoties lietas materiālos esošo audio ierakstu, nepārprotami var konstatēt, ka audio ieraksta 14:29 minūtē ir dzirdams "cik jāmaksā", pēc tam nav pilnībā saprotams, ko atbild taksometra vadītājs /pers. C/, VID 2017.gada 9.novembra lēmumā ir kļūdaini secinājusi, ka taksometra vadītājs /pers. C/ atbild "septiņi", jo nav skaidri audio ierakstā dzirdama pilnībā taksometra vadītāja /pers. C/ sniegtā atbilde. Pēc būtības, neskatoties, ko taksometra vadītājs /pers. C/ ir atbildējis, saskaņā ar MK 03.07.2012. noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18., 32.2. punktiem, pasažierim brauciena beigās jāsamaksā taksometra vadītājam par sniegto pakalpojumu, saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu. Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai ir jāzina normatīvie akti un nevar Rīgas pašvaldības policijas amatpersona tos neievērot vai aizbildināties, ka viņam tie nav zināmi, un, ja kāds ir ieteicis Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai veikt prettiesiskas darbības, kas neatbilst MK 03.07.2012. noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18., 32.2.punktiem, tad Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai nav tiesību neievērot normatīvajos aktos noteiktās prasības. Šajā gadījumā Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai, saskaņā ar MK 03.07.2012. noteikuma Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 32.2.punktu bija jāsamaksā taksometru vadītājam brauciena beigās saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu - 7,31 EUR, nevis mazāk, -kā to izdarīja Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, tādējādi pārkāpjot normatīvo aktu. Audio ieraksta 15:02 minūtē ir dzirdams "labi, tad viss" un neskatoties, ka sabiedrības taksometru skaitītāja sistēma izdrukātu čeku ar visu nepieciešamo informāciju 15 līdz 20 sekundēm, tad jau audio ieraksta 15:07 minūtē ir dzirdams, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona saka "te būs informācija ... par kotrolbraucienu". Tātad ir pagājušas 5 sekundes, kad Rīgas pašvaldības policijas amatpersona kāp ārā no taksometra un pēc tam stādās priekšā, un taksometra vadītāju informē par kontrobraucienu. Ne teorētiski, ne fiziski 5 sekunžu laikā Sabiedrības taksometru skaitītāja sistēma nevar izdrukāt čeku ar visu nepieciešamo informāciju, kā jau iepriekš tas ir minēts, tam ir nepieciešamas 15 līdz 20 sekundes, kuras diemžēl Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, veicot kontrolbraucienu, nevēlējās gaidīt, uzskatot, ka čeks nav izsniegts.

VID 2017.gada 9.novembra lēmumā 6.lpp. 4.rindkopā nekorekti ir norādīts, ka video ieraksta 4:27 minūtē ir redzams, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona atnesa izdrukāto čeku, paskaidrojot, ka čeks izdrukāts tagad. VID 2017.gada 9.novembra lēmumā un VID Lēmumā nav nekur minēts, ka administratīvās lietas izskatīšanas gaitā, kurā arī piedalījās Rīgas pašvaldības policijas amatpersona un sniedza paskaidrojumus par lietas apstākļiem, un uz jautājumu, kad taksometra vadītājs /pers. C/ izsniedza taksometra skaitītāja čeku, tika saņemta atbilde, uz reiz pēc tam, kad tika taksometra vadītājs /pers. C/ informēts par kotrobraucienu. Tas apliecina, ka taksometra skaitītāja čeks tika drukāts un kad tas tika izdrukājies, tad arī tika pasniegts Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai.

Augstāk minētie apstākļi VID Lēmumā vispār nav vērtēti, kā arī nav izdarīti nekādi secinājumi par sabiedrības sūdzībā norādītajiem lietas apstākļiem.

Piektkārt, Sabiedrība vēlas norādīt, ka ir sodīta par MK 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 38.punkta neievērošanu, kurā ir noteikts, ka kases čeks ir jāizdrukā un jāizsniedz darījuma partnerim vai klientam (šajā normatīvajā aktā nav noteikts, kad čeks ir jāizdrukā un jāizsniedz darījuma partnerim vai klientam, attiecīgi Ministru kabineta 2012.gada 3.jūlija noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 16.punkts nosaka, ka pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku). Tātad, var izdarīt secinājumu, ka Sabiedrība nav pārkāpusi MK 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 38.punktu. Darījumu apliecinošs dokuments - čeks tika izdrukāts un izsniegts klientam (Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai), atrodas lietas materiālos, par to strīds nepastāv.

VID Lēmumā nav sniegusi juridisku vērtējumu, vai vispār balss ieraksts ir vērtējams, kā pierādījums, ņemot vērā, ka tas ir veikts ar neidentificētu iekārtu. Video materiālu nevar vērtēt, kā pierādījumu šajā administratīvā pārkāpuma lietā, jo tajā nav fiksēts administratīvais pārkāpums.

Latvijas APK 243.panta otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības. Atbilstoši minētā panta astotajai daļai "pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem". Latvijas APK 244.pants nosaka pienākumu iestādei (amatpersonai) pierādījumus novērtēt pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Sabiedrības ieskatā, VID saucot pie administratīvās atbildības Sabiedrību un piemērojot administratīvo sodu par pārkāpumu, nav ne tikai izvērtējusi lietu kopumā, bet vispār nav ņemti vērā administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi, pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, elektroniskie pierādījumi un/vai lietiskie pierādījumi, kas pierāda, ka administratīvais pārkāpums nav noticis, tātad šajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs. Faktiski lietā ir pierādījumi par to, ka administratīvais pārkāpums - taksometra skaitītāja čeka neizdrukāšana un neizsniegšana pasažierim - nav notikusi, taksometra skaitītāja čeks tika izdrukāts un izsniegts pasažierim (taksometra skaitītāja čeks atrodas lietas materiālos, ja taksometra skaitītāja čeks netiku izdrukāts un netiktu izsniegts pasažierim, tad tas nebūtu Pašvaldības policijas amatpersonas rīcībā).?

Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, būtu jānodibina, vai administratīvā pārkāpuma lietā ir savākti pietiekami pierādījumi, kas dod pamatu secināt, ka sabiedrība izdarījusi Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lai piemērotu sodu par administratīvo pārkāpumu, jābūt pierādītai personas vainai. Saskaņā ar krimināltiesībās piemērojamo principu, visas šaubas par vainu jāvērtē par labu apsūdzētajam. Arī saskaņā ar administratīvā procesa principu *in dubio pro civis* (visas šaubas par labu cilvēkam) pierādīšanas nastai jāgulstas pēc iespējas uz amatpersonu, un šaubu gadījumā risinājumam jābūt par labu indivīdam. Publiskajās tiesībās visas šaubas tulkojamas par labu indivīdam.

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

VID neviens nav atbrīvojis no Latvijas APK 274.panta prasību ievērošanas, pieņemot sabiedrībai nelabvēlīgu Lēmumu. VID Lēmumā ir norādīts, ka par pierādījumiem tiek atzīti un ir vērtēti: 1.Pašvaldības policijas amatpersonas /pers. D/ 2017.gada 20.septembra ziņojums Nr. 10/2017/04943; 2.Pašvaldības policijas 2017.gada 18.septembra vadības uzdevuma Nr. 10-39/RPOP-17- 332-vu pārbaudes veikšanai kopija; 3.Pašvaldības policijas 2017.gada 20.septembra vieglo taksometru pārbaudes akts; 4.Čeka Nr. 3108 kopija; 5.CD-R disks ar pārbaudes laikā veikto balss ierakstu un video ierakstu, un foto fiksācijām; 6.2017.gada 13.oktobra /pers. C/ paskaidrojuma kopija; 7.2017.gada 20.oktobra administratīvā pārkāpuma protokols NK Nr. 033783.

Ne VID 2017.gada 9.novembra lēmumā, ne arī VID Lēmumā nav norādīti un analizēti pierādījumi uz kuriem būtu pamatots, kāpēc VID uzskata, ka sabiedrība ir izdarījusi Latvijas APK 156.[1] panta otrās daļas paredzēto administratīvo pārkāpumu, ne VID 2017.gada 9.novembra lēmums, ne arī VID Lēmums nesatur lietā esošo pierādījumu, lietai pievienotā taksometra skaitītāja MICROTAX 06, čeka Nr. 3108, Pašvaldības policijas 2017.gada 20.septembra vieglo taksometru pārbaudes akta, 2017.gada 13.oktobra /pers. C/ paskaidrojuma, video ieraksta un foto fiksācijas analīzi.

Ne VID 2017.gada 9.novembra lēmumā, ne arī VID Lēmumā. VID nav pilnībā sniegusi vērtējumu par Sabiedrības sniegtajiem paskaidrojumiem un norādītajiem lietas apstākļiem, tajā skaitā, par taksometra skaitītāja čeka izdrukāšanas nepieciešamo laiku no 15 līdz 20 sekundēm.

Ņemot vērā augstāk minēto, var secināt, ka lietā nav pilna un motivēta lēmuma, tādēļ tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem var ar lēmumu atcelt VID 2017.gada 9.novembra lēmumu un lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības.

VID pieņemot lēmumu, sodot Sabiedrību ar naudas sodu 160,00 EUR apmērā, nav rīkojusies konsekventi, jo gandrīz identiskās lietās, sešās lietās, tajā skaitā, kad VID konstatēja apstākli, kas pastiprina sabiedrības atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu atbilstoši Latvijas APK 34.panta 2.punkta nosacījumiem ir konstatējusi, ka taksometru vadītājs nebija pasažierim izsniedzis taksometra skaitītāja čeku, tomēr norādīja, ka saskaņā ar Latvijas APK 21.panta pirmo daļu, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

VID visās sešās lietās norādīja, ka, izvērtējot lietas materiālus kopumā, secināts, ka Sabiedrības pieļautais administratīvais pārkāpums (kases čeka neizsniegšana darījuma partnerim) konkrētajā gadījumā nav nodarījis zaudējumus valsts budžetam, kā arī būtisku apdraudējumu noteiktai pārvaldes kārtībai un sabiedrības interesēm, un nav iestājušās citas nelabvēlīgas sekas, tādējādi minēto pārkāpumu ir iespējams atzīt par maznozīmīgu un, lai sasniegtu administratīvā soda mērķi, ir iespējams atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

No administratīvās lietas materiāliem ir konstatējams, ka neskatoties, ka Rīgas pašvaldības policijas amatpersona nenorēķinājās par sniegto pakalpojumu, pārkāpa MK 03.07.2012. noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 18., 32.2. punktus, kuros ir noteikts, ka pasažierim brauciena beigās jāsamaksā taksometra vadītājam par sniegto pakalpojumu, saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu, tomēr taksometra vadītājs /pers. C/ izsniedza taksometra skaitītāja čeku.

VID, izskatot lietas, ir jāpieturas pie vienotas prakses un jālemj līdzīgās, identiskās lietās vienādi, nevis vienā sodot ar naudas sodu un citās izsakot mutvārdu aizrādījumus. Šajā lietā nepastāv strīds, ka taksometra skaitītāja čeks tika izdrukāts un izsniegts klientam (Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai), čeks atrodas lietas materiālos, kā arī konkrētajā gadījumā nav nodarīti zaudējumi valsts budžetam, nav nodarīti būtiski apdraudējumi noteiktai pārvaldes kārtībai un sabiedrības interesēm, un nav iestājušās citas nelabvēlīgas sekas, tādējādi minēto pārkāpumu, ja tāds tika izdarīts, arī bija iespējams atzīt par maznozīmīgu un, lai sasniegtu administratīvā soda mērķi, bija iespējams atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, bet diemžēl VID subjektīvu motīvu vadīta lēma Sabiedrību sodīt ar naudas sodu 160,00 EUR apmērā.

VID būtu jāievēro, ka identiskās lietās, kurā taksometra vadītājs, veicot pārvadājumu, novēloti izsniedzis taksometra skaitītāja čeku ar 2017.gada

2.marta Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas lēmumu lietā Nr. 130024916, bija atcelts VID ģenerāldirektores 2015.gada 11.decembra lēmums Nr. 22.11-1/1104, kā arī ar 2017.gada 8.septembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu lietā Nr. 130025016, bija atcelts VID ģenerāldirektora pienākumu izpildītājas 2016.gada 28.jūlija lēmums Nr. 22.11-1/5085, atzīstot taksometra skaitītāja čeka neizsniegšanu par maznozīmīgu pārkāpumu, kā arī ar 2017.gada 15.decembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu lietā Nr. 1A30014517, bija atcelts VID ģenerāldirektores 2017.gada 19.maija lēmums Nr. 30.1-22.11/2831, un izbeigta administratīvā lietvedība.

Šajā lietā VID Lēmumā, kas nebija VID 2017.gada 9.novembra lēmumā minēts, ir izdarījusi atsauksmi uz 2010.gada 15.jūlija Administratīvās rajona tiesas spriedumu lietā Nr. A42699909; A02924-10/17 par darījumu apliecinoša dokumenta neizsniegšanu vai normatīvajiem aktiem neatbilstoša darījumu apliecinoša dokumenta izsniegšanu klientiem, pārdodot preces vai sniedzot pakalpojumus, ja tās izdarītas vietās, kur tirgo ar akcīzes nodokli apliekamās preces un ar VID ģenerāldirektora vietas izpildītājas 2009.gada 13.februāra lēmumu Nr.19.2/3753 atcelšanu daļā, kurā tiesa ir atzinusi, ka no darbību loģiskās secības izriet, ka čeks ir izsniedzams vienlaicīgi ar naudas atlikumu.

Neviens normatīvais akts nenosaka, ka vienlaicīgi ar naudas atlikumu ir jāizsniedz čeks (taksometra skaitītāja čeks). Sabiedrības ieskatā, šajā lietā VID Lēmumā nepamatoti ir atsaukusies uz 2010.gada 15.jūlija Administratīvās rajona tiesas spriedumu lietā Nr. A42699909; A02924-10/17, jo konkrētā lieta vispār nav attiecināma uz šo administratīvā pārkāpuma lietu un kas nav arī vērtējama kā judikatūra, kuru piemērot būtu iestādes pienākums (vēl jo vairāk tāpēc, ka saskaņā ar Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 20.maija spriedumu minētajā administratīvajā lietā ir apmierināta pieteicēja apelācijas sūdzība un VID lēmums atcelts).

Jānorāda, ka norādītajā administratīvajā lietā Nr. A42699909; A02924-10/17, lietas apstākļi bija saistīti ar alkoholisko dzērienu tirdzniecību un nepilnībām izdrukātajā čekā, kas nav nekādā veidā sasaistāms ar prasībām čekiem, kurus izdrukā taksometra vadītājs, saskaņā ar taksometros uzstādīto skaitītāju datiem un attiecībā uz kuriem pastāv īpašas tiesību normas.

Administratīvā rajona tiesa, norādītajā spriedumā un attiecīgi arī VID Lēmumā ir atsaukusies uz spēkā neesošu tiesību aktu, kas ir pretrunā ar Latvijas APK 8.panta pirmo un trešo daļu, kas nosaka, ka "persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā" un ka "lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama saskaņā ar likumu, kas spēkā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā un vietā".

VID Lēmumā ir atsaukusies uz 2010.gada 15.jūlija Administratīvās rajona tiesas spriedumu lietā Nr. A42699909; A02924-10/17 (kas nebija stājies likumīgā spēkā) un minot, ka MK 2003.gada 1.jūlija noteikumu Nr. 361 "Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām" 46.punktā bija precīzi norādīta darījumu slēgšanas kārtība, tai skaitā arī 46.5.punktā noteikts, ka čeku izsniedz vienlaicīgi ar skaidrās naudas atlikumu, VID ģenerāldirektore nebija pat paskatījusies un izvērtējusi iepriekšminēto noteikuma redakciju.

MK 2003.gada 1.jūlija noteikumu Nr. 361 "Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām" 46.punkts un to apakšpunkti bija izteikti sekojošā redakcijā: "46. Kases aparāta un kases sistēmas lietotājs, saņemot samaksu par darījumiem, norēķinās ar darījumu partneri šādā kārtībā: 46.1. kases aparātā vai kases sistēmā reģistrē katru darījumu (preci vai pakalpojumu) atsevišķi; 46.2. nosaka darījuma kopējo summu un nosauc to darījuma partnerim; 46.3. saskaita no darījuma partnera saņemto skaidrās naudas summu (ja samaksa tiek saņemta skaidrā naudā), skaidri to nosauc, noliek atsevišķi darījuma partnerim redzamā vietā un reģistrē kases aparātā vai kases sistēmā; 46.4. izdrukā kases čeku; 46.5. nosauc naudas atlikuma summu (ja tāds ir), izsniedz kases čeku un naudas atlikumu."

Kā jau iepriekš tika minēts, tad neviens normatīvais akts ne iepriekš, ne tagad nenosaka, ka vienlaicīgi ar naudas atlikumu ir jāizsniedz čeks (taksometra skaitītāja čeks), to nenoteica ne Ministru kabineta 2003.gada 1.jūlija noteikumi Nr. 361 "Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskajām ierīcēm un iekārtām" (kuri zaudējuši spēku), ne Ministru kabineta 2006.gada 17.oktobra noteikumi Nr. 850 "Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtību un lietotāju, tirgotāju, apkalpojošo dienestu un ekspertu pienākumiem" (kuri arī ir zaudējuši spēku), ne Ministru kabineta 2007.gada 2.maija noteikumi Nr. 282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" (kuri arī tagad ir zaudējuši spēku), ne arī to nenosaka Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumi Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" (šobrīd spēkā esoši).

Gadījumā, ja normatīvā akta izdevējs - Ministru kabinets - būtu vēlējies normatīvajā aktā iestrādāt "loģisko darījuma slēgšanas secību" (nosakot čeka izsniegšanu vienlaicīgi ar naudas atlikumu), tad tas arī būtu izdarīts un tādā gadījumā VID varētu šādu normu piemērot. Tomēr Ministru kabinets pieņemot noteikumus, šādu normu nav iekļāvis noteikumos, līdz ar to tiesību akta piemērotājam (šajā gadījumā VID) nav nekāda tiesiska pamata interpretēt paplašināti spēkā esošo normatīvo aktu, piemērojot spēkā neesoša normatīvā akta normas, kuras nenosaka čeka izsniegšanu vienlaicīgi ar naudas atlikumu, atsaucoties uz spēkā neesoša tiesas spriedumu lietā, kurā Administratīvā apgabaltiesa ar spriedumu atcēla Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu.

VID 2017.gada 9.novembra lēmumā un VID Lēmumā norāda, ka Sabiedrība ir saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas atzīstams par vainu pastiprinošu apstākli Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punkta izpratnē. Nevar tam piekrist, jo VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Pirmās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas /pers. E/ 2017.gada 9.janvāra lēmumu Nr. NK031422, sabiedrība bija pārsūdzējusi, tas nebija stājies likumīgā spēkā un par VID ģenerāldirektores 2017.gada 27.februāra lēmumu Nr. 30.1-22.11/1203, Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā bija ierosināta lieta Nr. 1A30006917, un tiesas nolēmums vēl nebija stājies likumīgā spēkā. Tāpat nepelna ievērību VID Lēmumā ir atsaukusies, ka 2017.gada 20.oktobri pieņemts lēmums NK033609 par Sabiedrības saukšanu pie administratīvās atbildības par 2017.gada 27.augustā izdarīto pārkāpumu pēc Latvijas APK 156.[1] panta otrajās daļas. VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Juridiskās atbalsta nodaļas vadītājas p.i. /pers. I/ 2017.gada 20.oktobra lēmums NK033609, bija pārsūdzēts VID ģenerāldirektorei un VID ģenerāldirektores p.i. /pers. G/ 2017.gada 8.decembra lēmums Nr. 30.7-22.11/6346, ir pārsūdzēts Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā un tas nav stājies likumīgā spēkā. Līdz ar to VID nepamatoti atzinis šajā lietā vainu pastiprinošu apstākli, piemērojot sabiedrībai naudas sodu.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka attiecīgi šajā lietā, papildus citiem juridiskajiem jautājumiem, ir izšķirams arī tas vai iepriekš Sabiedrība bija izdarījusi līdzīgu administratīvo pārkāpumu, vai Sabiedrība bija administratīvi sodīta par līdzīgu administratīvo pārkāpumu, kas ļauj VID piemērot šajā lietā Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktu un VID izpratnē par iespējami izdarīto pārkāpumu, piemērot pastiprinātu atbildību.

Jāņem vērā, ka Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punkts, kas paredz, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. Tātad, lai piemērotu LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu, VID bija jākonstatē (1) atkārtoti izdarīts pārkāpums gada laikā un (2) līdzīgs pārkāpums par kuru persona jau administratīvi sodīta.

No Satversmes 92.panta izriet nevainīguma prezumpcija un atbilstoši doktrīnai un judikatūrai šī tiesību norma piemērojama tieši. No šī vispārējā tiesību principa izriet, ka pārsūdzot soda piemērošanu, persona nevar tikt uzskatīta par sodītu, kamēr nestājas spēkā galējais nolēmums par soda piemērošanu. Līdz tam nav arī piemērojamas nekādas negatīvās sekas ar tikai pieļautu un teorētiskas iespējamības formā konstatējamu atkārtotību, jo tas nozīmētu, ka persona jau tiktu uzskatīta par sodītu.

Papildus sūdzībā norādīts, ka VID naudas sodus piemēro nekonsekventi, to ir secinājusi arī Valsts kontrole veicot VID revīziju. Valsts kontrole

revīzijā vērtēja naudas sodu piemērošanas praksi VID no 2014. līdz 2016.gadam. Revīzijā secināts, ka sodu piemērošana ir nekonsekventa, tiek kavēti procesuālie termiņi, nereti nav iespējams izsekot, kā noteikts soda mērs. Vienlaikus revīzijā konstatēta atšķirīga VID rīcība līdzvērtīgos gadījumos, kā arī secināts, ka VID darbinieki neievēro iestādes vadlīnijas, nedokumentē Latvijas APK kritēriju vērtējumu un sodus piemēro pēc saviem ieskatiem, radot nevienlīdzīgu pieeju. Valsts kontroles ieskatā VID nepietiekami analizē pārkāpumu iemeslus un piemēroto sodu ietekmi uz pārkāpumu skaitu. Neizprotot pārkāpumu cēloņus, nav iespējams veikt preventīvus pasākumus, piemēram, sabiedrības izglītošanu un "konsultē vispirms" principa ievērošanu, savā revīzijas slēdzienā rakstīja Valsts kontrole.

Arī šajā konkrētajā lietā nav saprotams, kāpēc VID ir piemērojusi Sabiedrībai naudas sodu tieši 160,00 EUR apmērā par administratīvo pārkāpumu, nevis piemēram izteikusi mutvārdu aizrādījumu vai piemērojusi Sabiedrībai naudas sodu 140,00 EUR apmērā. VID Lēmumā nav izskaidrojusi, pamatojusi, kāpēc konkrētajā lietā VID ir piemērojusi Sabiedrībai naudas sodu tieši 160,00 EUR apmērā par administratīvo pārkāpumu.

No dzīves laikā iegūtajiem novērojumiem ne pārdevēji, ne pakalpojuma sniedzēji, izdrukājot kases sistēmas čeku, nepasniedz to rokās patērētājam, klientam. Parasti, kad ir izdrukājies kases sistēmas čeks, tas tiek nolikts uz kases letes un, ja patērētājs, klients vēlas to paņemt, tad viņš šo izdrukāto čeku var paņemt, bieži patērētājs, klients paņem naudas atlikumu un aiziet nesagaidot, kad varēs paņemt kases sistēmas čeku. Normatīvie akti patērētājam, klientam neuzliek par pienākumu obligāti paņemt kases sistēmas čeku, tā ir patērētāja, klienta brīva izvēle. Ja pasažieris - Rīgas pašvaldības policijas amatpersona, pie tam nesamaksājot pilnībā par sniegto pakalpojumu un nesagaidīja, kad izdrukāsies taksometra skaitītāja čeks un kāpa no taksometra, tad tā ir pasažiera izvēle nepaņemt taksometra skaitītāja izdrukāto čeku, tādēļ par pasažiera - Rīgas pašvaldības policijas amatpersonas izvēles brīvību, paņemt vai nepaņemt taksometra skaitītāja izdrukāto čeku, nevar sodīt sabiedrību.

Ņemot vērā augstāk minēto Sabiedrība nav pārkāpusi normatīvos aktus, jo taksometra skaitītāja čeks tika izdrukāts un izsniegts pasažierim - Rīgas pašvaldības policijas amatpersonai, un tādēļ nav piemērojams Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā noteiktais administratīvais sods, jo nav konstatējamas konkrētajā pantā norādītā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmes un nav pierādīts, ka Sabiedrība nebūtu pildījusi normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāju pienākumus.

Sabiedrība sūdzībā pamatojoties uz Latvijas APK 7., 9., 37., 239., 240, 243., 243.[1], 244., 272., 274., 279., 280., 281., 288., 289., 289.[6], 289.[7], 289.[12] pantiem, MK 03.07.2012. noteikumu Nr. 468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 16., 18., 32.2.punktu.

Sūdzības iesniedzēja pilnvarotais pārstāvis, tiesas sēdē sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādītajiem pamatiem, lūdza sūdzību apmierināt. VID pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē sūdzību neatzina, uzskata, ka lēmumus ir pamatots un atstājams negrozīts.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus un noklausījusies sūdzības iesniedzēja pārstāvja un Iestādes pārstāvja paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība ir pamatota un apmierināma, VID 2017.gada 28.decembra lēmums Nr.30.7-22.11-1/6657 atceļams un lieta izbeidzama turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6] pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai. Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Tādējādi, izskatot sūdzību par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa pārbauda pārsūdzētā lēmuma likumību un pamatotību. Līdz ar to tiesa vērtē, vai pārsūdzētais lēmums atbilst tiesību normām un ir pamatots ar pārbaudītiem un pierādītiem faktiskajiem apstākļiem, respektīvi, vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti atzīts par vainīgu konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un piemērots atbilstošs administratīvais sods.

Latvijas APK 289.[12] panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem: 1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida; 2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu; 3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu; 4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 1.pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Šā uzdevuma realizēšanai administratīvo pārkāpumu kodekss noteic, kāda darbība vai bezdarbība atzīstama par administratīvo pārkāpumu, kādu administratīvo sodu, kāda institūcija (amatpersona) un kādā kārtībā var uzlikt personai, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu

Latvijas APK 237.pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasība iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss un citi normatīvie akti.

Atbilstoši Latvijas APK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Latvijas APK 7.panta pirmā daļa noteic, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi, kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, bet otrā daļa noteic, ka lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa konstatē, ka VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas galvenā nodokļu inspektore A.Dramačonoka sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. NK 033783 par to, ka RPP amatpersonas 2017.gada 20.septembrī no plkst.22:37 līdz plkst.22:53, pildot dienesta pienākumus, veica kontrolbraucienu AS "Rīgas Taksometru parks" taksometra, FORD S-MAX, valsts numurs /reģistrācijas numurs/. Galamērķī plkst.22:/adrese/ taksometra vadītājam /pers. C/ par braucienu tika iedota EUR 10 banknote, klientam atlikums

izsniegts EUR 3 apmērā, lai gan summa par braucienu, ko uzrādīja taksometra skaitītājs bija EUR 7,31. /pers. C/ par sniegto pakalpojumu nav izdrukājis un izsniedzis darījumu apliecinošu dokumentu – čeku. Uz jautājumu, kāpēc /pers. C/ klientam neizdrukāja un neizsniedza čeku, /pers. C/ atbildējis, ka parasti čeku izdrukā, ja klients palūdz. /pers. C/ plkst.23:00 darījumu apliecinošu dokumentu čeku Nr.3108 izsniedza RPP amatpersonai pēc paziņošanas par kontrolbraucienu. AS "Rīgas Taksometru parks" nav nodrošinājis normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāja pienākumu pildīšanu.

Protokolā norādīts, ka pārkāpumu pierāda 20.09.2017. Vieglo taksometru pārbaudes akts, fotofiksācijas un CD – R disks, RPP amatpersonas /pers. D/ 20.09.2017. ziņojums un 20.09.2017. čeka Nr.3108 kopija.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.[1] pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par normatīvajos aktos noteikto nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietotāju pienākumu nepildīšanu paredz uzlikt naudas sodu fiziskajām un juridiskajām personām no simt četrdesmit līdz septiņsimt euro.

Saskaņā ar MK noteikumu Nr.96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 38.punktu, lietotājs nodrošina darījuma un par to saņemtās samaksas skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) reģistrēšanu, kases čeka (ar rekvizītiem, kas kases čekam noteikti normatīvajos aktos par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām, bet taksometra skaitītājam – normatīvajos aktos par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem) izdrukāšanu un izsniegšanu darījuma partnerim vai klientam (turpmāk – darījuma partneris).

Ministru kabineta noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 28.13.punkts (spēkā līdz 2018.gada 20.martam) nosaka, ka vadītāja pienākums ir norēķinoties ar pasažieri, izsniegt čeku.

Ievērojot MK noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 16. un 18.punkta (spēkā līdz 2018.gada 20.martam) nosacījumus par taksometra izmantošanu pasažieris maksā brauciena beigās un pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku.

AT Senāta Administratīvo lietu departaments ir atzinis (*skat., spriedumu lietā SKA 571/2006, spriedumu lietā SKA-199/2007, spriedumu lietā Nr.SKA – 252/2008*), administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, jākonstatē Latvijas APK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse.

Tātad, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, ir jākonstatē, ka vadītājs norēķinoties ar pasažieri nav izsniedzis čeku.

Sūdzības iesniedzējs būtu saucams pie administratīvās atbildības, ja ir konstatēts konkrēts Latvijas APK paredzētais administratīvā pārkāpuma sastāvs: objekts – tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums; objektīvā puse, kas raksturo to, kā izdarīts administratīvais pārkāpums; subjekts – persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu; subjektīvā puse – vainojama darbība.

Līdz ar ko ir jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā pastāv visas Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma pazīmes personas saukšanai pie administratīvās atbildības, proti, vai ir konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Protokolā norādīts, ka no plkst.22:37 līdz plkst.22:53, RPP amatpersonai pildot dienesta pienākumus, veikts kontrolbrauciens AS Rīgas Taksometru parks taksometra, FORD S-MAX, valsts numurs /reģistrācijas numurs/. Galamērķī plkst.22:/adrese/ taksometra vadītājam par braucienu tika iedota EUR 10 banknote, klientam atlikums izsniegts EUR 3 apmērā, summa par braucienu, ko uzrādījis taksometra skaitītājs sastādījusi EUR 7,31. Taksometra vadītājs par sniegto pakalpojumu nav izdrukājis un izsniedzis darījumu apliecinošu dokumentu – čeku. Uz jautājumu, kāpēc klientam neizdrukāja un neizsniedza čeku, taksometra vadītājs /pers. C/ atbildējis, ka parasti čeku izdrukā, ja klients palūdz. /pers. C/ plkst.23:00 darījumu apliecinošu dokumentu čeku Nr.3108 izsniedza RPP amatpersonai pēc paziņošanas par kontrolbraucienu.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā lēmuma atcelšanai norādījis vairākus argumentus, tajā skaitā, ka RPP amatpersona nebija pilnībā norēķinājusies ar taksometra vadītāju, jo brauciena beigās pasažierim jāmaksā vadītājam saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu un tikai pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku. RPP amatpersona informējusi taksometra vadītāju par kontrolbraucienu nav sagaidījusi, kamēr čeks ticis izdrukāts. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, nav ņemti vērā taksometros uzstādītajos skaitītājos čeku izdrukāšanas īpatnības (drukāšanas ilgums 15-20 sekundes), kā arī apstāklis, ka čeks ir ticis izdrukāts un atrodas lietas materiālos.

Vērtējot sūdzības iesniedzēja norādītos apstākļus, tiesa secina, ka MK noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 3.punkts nosaka, lai nodrošinātu nodokļu un citu maksājumu reģistrāciju, par darījumiem saņemto samaksu skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) nodokļu maksātāji reģistrē, izmantojot nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskās ierīces un iekārtas – kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces un iekārtas.

Kases aparāta, hibrīda kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietotājs (turpmāk – lietotājs) ir nodokļu maksātājs, kas veic saimniecisko darbību un tā nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai lieto kases aparātu, hibrīda kases aparātu, kases sistēmu, specializēto ierīci vai iekārtu. (MK noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 8.punkts)

Lietā nav strīda un kā redzams no lietā esošās čeka Nr.3108 kopijas, tad brauciena maksa, ko uzrādījis taksometra skaitītājs sastādīja EUR 7,31.

No RRP amatpersonas 20.09.2017. ziņojuma un protokola NK Nr.033783 redzams, ka RPP amatpersona veikusi maksājumu par braucienu taksometra vadītājam iedodot EUR 10 banknoti, taksometra vadītājs izsniedzis EUR 3,00.

2017.gada 20.septembra RPP amatpersonas /pers. D/ ziņojumā norādīts, ka taksometra vadītājs lūdzis par braucienu samaksāt EUR 7,00, ko RPP amatpersona arī samaksājusi, vadītājs čeku nav izdrukājis, jautājis "Vai tas ir viss?", saņemot apstiprinošu atbildi, atvēris taksometra durvis, neizkāpjot no taksometra vērsies pie vadītāja stādoties priekšā kā RPP darbinieks un informējis par kontrolpirkumu. Jautājis vadītājam, kāpēc viņš

klientam nav izdrukājis un nav izsniedzis čeku par braucienu, vadītājs atbildējis, ka čeku parasti izdrukā, ja klients palūdz.

Tiesas sēdē iestādes pilnvarotais pārstāvis norādīja, ka RPP amatpersona un taksometra vadītājs par brauciena summu ir vienojušies, taksometra vadītājam klientam par braucienu piešķirot atlaidi. Samaksas summas EUR 7,31 vietā, lūdzot samaksāt EUR 7,00 par braucienu.

Vērtējot minētos apstākļus, tiesa secina, ka no MK noteikumu Nr.468 32.2.punkta nepārprotami secināms, ka RPP amatpersonai kā pasažierim bija pienākums brauciena beigās samaksāt vadītājam saskaņā ar taksometra skaitītāja rādījumu, nevis vienoties par jebkādām citām summām, kas neatbilst taksometra skaitītāja rādījumam.

Pārbaudot citus lietā esošos pierādījums, tajā skaitā, videoierakstā redzamo un audioierakstā dzirdamo, tiesa secina, ka videoierakstā redzamas darbības, kuras veiktas jau pēc iespējamā pārkāpuma konstatēšanas, savukārt, pats pārkāpums videoierakstā nav ticis fiksēts.

Vērtējot lietā esošo audioierakstu, no kura secināms, ka tajā ierakstīta saruna starp taksometra vadītāju un RPP amatpersonu, secināms, ka RPP amatpersonas ziņojumā norādītie apstākļi pilnībā neatbilst audioierakstā dzirdamajam.

RPP amatpersona ziņojumā norāda, ka taksometra vadītājs par braucienu lūdzis samaksāt EUR 7, savukārt audioierakstā nepārprotami var konstatēt, ka ir dzirdama frāze "cik jāmaksā", bet pēc tam nav pilnībā saprotams, ko atbild taksometra vadītājs, jo nav skaidri audio ierakstā dzirdama pilnībā taksometra vadītāja sniegtā atbilde.

Vērtējot audioierakstā dzirdamo sarunu pēc teksta - "labi, tad viss", pēc 4-5 sekundēm ir dzirdams, ka RPP amatpersona informē par kotrolbraucienu. Tātad ir pagājušas 4-5 sekundes, ka RPP amatpersona atver taksometra durvis un stādās priekšā, taksometra vadītāju informējot par kontrobraucienu.

No lietā esošajiem pierādījumiem, tajā skaitā, videoieraksta un audioieraksta, tiesa nevar secināt, ka taksometra vadītājs darījumu apliecinošu dokumentu čeku Nr.3108 izsniedza RPP amatpersonai pēc paziņošanas par kontrolbraucienu, administratīvā pārkāpuma protokolā NK Nr.0033783 norādītajā laikā plkst.23:00.

No audio ieraksta nav dzirdams, ka RRP amatpersona taksometra vadītājam būtu uzdevusi jautājumu - kāpēc klientam nav izdrukāts un izsniegts čeks, un taksometra vadītājs būtu sniedzis atbildi - ka parasti čeku izdrukā, ja klients palūdz.

Visa saruna, sākot ar brīdi, kad RPP amatpersona jautā "cik jāmaksā?", līdz tekstam "labi, tad viss" ilgst aptuveni trīsdesmit sekundes, pēc četrām, piecām sekundēm dzirdama RPP amatpersonas informācija par kontrolbraucienu. Vērtējot minēto, tiesa uzskata, ka dzirdamā saruna starp personām un no audioieraksta secināmais laika posms, ir pārāk neliels, lai varētu izdarīt viennozīmīgu secinājumu, ka no brīža, kad RPP amatpersona veica samaksu par kontrolbraucienu un atvēra transportlīdzekļa durvis, taksometra vadītājs būtu veicis ļaunprātīgu darbību – tīši neizsniedzis čeku.

Tiesa par pamatotu atzīst sūdzības iesniedzēja sūdzībā norādīto, ka taksometra skaitītāja čeks ir ticis izdrukāts un ticis izsniegts pasažierim, jo taksometra skaitītāja čeks atrodas lietas materiālos, ja taksometra skaitītāja čeks netiku izdrukāts un netiktu izsniegts pasažierim, tad tas nebūtu Pašvaldības policijas amatpersonas rīcībā.?

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar MK Noteikumu Nr.468 "Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem" 16.punktu ir noteikts, ka pēc norēķināšanās par braucienu vadītājs izsniedz pasažierim čeku, bet, tiesas ieskatā, RPP amatpersonai bija jāpārliecinās, ka čeks netiks izsniegts, lai izslēgtu šaubas, ņemot vērā, ka likumdevējs personai neuzliek par pienākumu izsniegto čeku paņemt.

Tiesa uzskata, ka Iestādes iegūtie pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā nav pietiekami un ir savstarpēji pretrunīgi, līdz ar ko tiesas ieskatā nav pietiekami, lai izdarītu viennozīmīgu secinājumu, ka AS "Rīgas Taksometru parks" ir izdarījusi Latvijas APK 156.[1] panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo. Ja persona tiek atzīta par vainīgu pārkāpuma izdarīšanā, lai gan lietā nav pierādījumu, kas pierādītu tās vainu, tiek pārkāpta nevainīguma prezumpcija (*Senāta Administratīvo lietu departaments 2009. gada 3. marta spriedums lietā Nr. SKA-48/2009*).

Lietās, kurās tiek lemts par personas sodīšanu, tiek piemērots princips, ka pamatotas šaubas tiek tulkotas par labu personai, kuru sauc pie likumā noteiktās atbildības un soda (*in dubio pro civis*) (*Administratīvās apgabaltiesas 2009. gada 29. aprīļa spriedums Nr. P129022608*).

Latvijas APK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Tiesa uzskata, ka lietā radušās saprātīgas šaubas ir tulkojamas par labu pie administratīvās atbildības sauktajai personai, līdz ar ko, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā *„Van de Hurk v The Netherlands"* (iesnieguma Nr. 16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu).

Ievērojot minēto, tiesa atsevišķi izvērtēja tikai tos argumentus, kuri tiesas ieskatā ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un kas var ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības.

Atbilstoši Latvijas APK 289.[6] panta septītās daļas 2.punktam, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Ņemot vērā minēto, tiesa konstatē, ka iestādes lēmums un sākotnējais lēmums par administratīvā soda uzlikšanu par Latvijas APK 156.1panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izdarīšanu ir nepamatots un atceļams, bet administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas APK 7.pantu, 239.panta 1.punktu, 289.[6] panta piekto, sesto un septīto daļu, 289.[12] panta otrās daļas 2.punktu, 289.[17] un 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e d a:

AS "Rīgas Taksometru parks" sūdzību apmierināt.

Atcelt Valsts Ieņēmumu dienesta 2017.gada 28.decembra lēmumu Nr.30.7-22.11-1/6657 un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā - 2018.gada 26.oktobra apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Zute